

251 239
HUUHTANEN REIJO

.F534

MP 69 ry

PL 69

00691 HELSINKI

*

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY Nro 1 • HELMIKUU 2001

MOTORISTI

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Henna Saariselle
  2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Henna Saariselle
  3. Tee ilmoituksesi kerhon kotisivuilla WWW:ssä
  4. Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitetarran oikeasta alalaidasta tai jäsenkortistasi
- Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

Henna Saarinen

Tilhentie 9
33540 TAMPERE

MP-69:n kokoontumisajot 2001

Tapahtuma	Aika	Järjestäjä
MP-näyttely	02.-04.02.2001	Helsingin Messukeskus
Talviralli	09.-11.02.2001	Hannu Virta 0400-956355
Vene- ja MP-messut, Tampere	07.-08.04.2001	Yhteyshenkilö: Anne Aaltonen email: anne.aaltonen@solibri.com
Motoristi Survival I	19.-20.05.2001	Jarmo Jokilampi 0400-636397 email: jarmo.jokilampi@auto-opisto.com
Tavaramarkkinat	24.05.01	Peltola, Juupajoki Antti Korttesuo 050-5866669
Motoristin Kirkkopyhä	27.05.2001	Järjestäjä avoin
Motoristi Survival II	16.-17.06.2001	Jarmo Jokilampi 0400-636397 email: jarmo.jokilampi@auto-opisto.com
25. Naisten kokoontumisajo 2001, Kaakkois-Suomi	8.-10.6.2001	Tied: Anita: 05-382 2203, a.winter@saunalahti.fi, Leila: 040-533 3399, leilap@surfeu.fi
K-18	08.-10.06.2001	Pertti Paajanen email: pertti.paajanen@sci.fi
Kontioralli	06.-08.07.2001	Kari Kulmala 0500-631379
Perheralli	03.-05.08.2001	Harry Ekholm 050-5612252
Eestin Etappiajo	24.-26.08.2001	Hanna Korttesuo 050-5226969, email: hkortesu@me.tut.fi
Vuosikokous	16.09.2001	Hallitus
Moottoripyöräsuunnistus	9/2001	Järjestäjä avoin
Enduropöräys	9/2001	Järjestäjä avoin
Pohjoisen Pystymettä	21.-23.09.2001	Mikko Laitila 0400-188429 Veikko Harjuniemi 0400-394162
Pystymettä	26.-28.10.2001	Mikko Tamminen 0500-845095

Motoristi

Nro 1 Helmikuu 2001. 32. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 2001
Taitto: Tmi Lehtiaipu/Marja Rissanen
Postitus: Postlink Oy Tampost
Ilmoitushinnat: koko sivu 1000 mk, 1/2 sivua 550 mk
Kannen kuva: Arto Grönroos

HALLITUS

Puheenjohtaja

Tony Lind
Korteniityntie 2
33980 PIRKKALA
Puh. t. (03) 368 1604
Matka 0400 558 922
E-mail: tony.lind@sci.fi

Kassanhoitaja

Kirsi Honkala
Matti Tapion katu 1 A 2
33720 TAMPERE
Matka: 040 553 1401
E-mail: kirsi.honkala@tut.fi

Koulutusvastaava

Jarmo Jokilampi
Mäyrävuorentie 1
36200 KANGASALA
Puh. t. (03) 356 3770
Matka 0400 636 397
E-mail: koulutus@mp69.org

Nuorisovastaava

Pertti Paajanen
Menkalantie 3 A 10
37120 NOKIA
Matka 040 565 6528
E-mail: pertti.paajanen@sci.fi

Varapuheenjohtaja

Anne Aaltonen
Hämeentie 77 A 9
00550 Helsinki
Matka 050 368 4632
E-mail: anne.aaltonen@solibri.com

Kerhoemäntä

Pirkko Herranen
Pihlajatie 40 A 10
00270 Helsinki
Matka 040 503 0126
E-mail: tapahtumat@mp69.org

NMR-vastaava

Ari Alanko
Palomäentie 14 B 24
33230 TAMPERE
Puh. k. (03) 223 0669
Matka 040 502 5869
E-mail: appe@me.tut.fi

Jäsenkirjuri

Henna Saarinen
Tilhentie 9
33540 TAMPERE
Matka 040 501 4810
E-mail: jassenrekisteri@mp69.org

Sihteeri

Minna Jokinen
Aitoniitynkatu 3 D 8
33580 TAMPERE
Matka 0400 851 022
E-mail: info@mp69.org

Päätoimittaja

Arto Grönroos
Autokoulu Pirkanmaan City Oy
Hämeenpuisto 33 B
33200 TAMPERE
Matka 0400 622 991
Fax (03) 214 2363
E-mail: motoristi@mp69.org

Aluetoimintavastaava

Tero Ahlqvist
Pähkinäkuja 4 A 34
33840 TAMPERE
Matka 050 557 2267
E-mail: tero.ahlqvist@nokia.com

Kerhotavaramyynti

Asko Vesinen
Kivalterintie 22 A 12
00640 HELSINKI
Puh. k (09) 757 1621
Puh. t. (09) 7527 1902
Fax t. (09) 7527 1327
E-mail: shop@mp69.org

www-vastaava

Jukka Lindfors
Matti Tapion katu 1 A 2
33720 Tampere
Matka 050 588 3122
E-mail: webmaster@mp69.org

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite: PL 69, 00691 HELSINKI
Jäsenmaksutili: Merita Tampere-Hervanta 224318-12479
Postisiirtotili: 800013-1427226

<http://www.mp69.org> mp69@mp69.org

MP-näyttelyä

Moottoripyörämessut lähestyvät kovaa vauhtia ja ajohalut kasvaa joka päivä.

Messut ovat viime vuosina osoittaneet hyvin harrastuksen kasvun. Näin köhän kasvu jatkuu? Uusien moottoripyörien rekisteröinnissä on ainakin tapahtunut laskua. Tosin käytettyjen kauppa on kasvanut roimasti. Liekö syynä uusien pyörien hinnankorotukset.

No näyttelyssä varmaan kuitenkin moni uusi mopo löytää uuden kodin ja isännän tai emännän.

Talvimopoilua

Messujen jälkeen rohkeimmat lähtevät harrastamaan joka talvista moottori-

pyöräretkeilyä ainakin kerran, osallistumalla perinteiseen talviralliin, johon kaukaisimmat vieraat saapuvat eteläisestä euroopasta asti. Itse olen osallistunut kyseiseen tapahtumaan vain kerran. Silloin ei tarvinnut palella sarvissa satoja kilometrejä kun tapahtuma oli Vammalan seudulla. Nyt en tapahtumaan pääsisikään kun ei soveltuvaa mopoa olisi alle. Rohkeille ja sisukkaille menijöille tässä vaiheessa onnea matkaan.

Tapaammehan messuilla kerhon osastolla.

Tony

V&M

Uusi tasokas tapahtuma
oman tien kulkijoille

VENE- JA MOOTTORIPYÖRÄMESSUT

7.-8.4.2001

- moottoripyörät
- skootterit
- mönkijät
- mopot
- ajovarusteet
- muut alan tuotteet ja palvelut

Tampereen messukeskus Pirkkahalli

avoinna
la 7.4. klo 10-18
su 8.4. klo 10-17

pääsyliput
aikuiset 50 mk
lapset 7-15 v. 20 mk
ryhmälippu à 35 mk, ryhmän koko vähintään 15 henkilöä

★
Tampereen
Messut
Tampere Trade Fairs

Tiedustelut ja näyttelytilaväruukset
veli-pehka.rouvali@tamperemessut.fi, puh. (03) 251 6111

www.tamperemessut.fi

Pohjoinen kääntyy ja mittakaava muuttuu

Syyskuussa 1999 uskaltauduin ensimmäistä kertaa Kokemäen seudulla järjestettävään Moottoripyöräsuunnistukseen. Autosuunnistuskarttoja joskus vilkaisseena epäilin omaa suunnistuskykyäni. Kuka niistä palapelikartoista oikein ottaa selvää? Karttapohjoinen on milloin missäkin suunnassa ja mittakaava eri paloissa on mitä sattuu!

Kokoontumisajona MPS oli kuitenkin yksi kesän parhaista kokemuksista. Moottoripyörällä ajamiseen voi näköjään liittää lisäkomponentteja. Kartan ja maastomerkkien tiirailu ja ennenkaikkea numerotaulujen löytäminen olikin tosi kiehtovaa. Aurinkoinen syysää ja mukava porukka lisäsivät hyvänolon tunnetta.

Seuraavana syksynä MPS:ään meno olikin jo

**Tuonne, eikun tuonne,
... Onhan siitä
ympyränajoharjoittelusta
jotain hyötyä!**

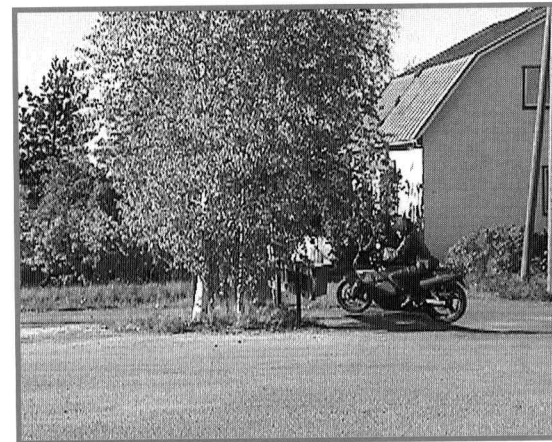

itsestäänselvää. Viikonloppu oli varattuna kalenterissa alkukesästä asti. Tälläkin kertaa sää suosi ja pikkuteillä kiertelyä vauhditti pilvettömältä taivaalta killittävä aurinko. Upeeta!

Mitä se moottoripyöräsuunnistus sitten oikein on? Lyhyesti sanottuna autosuunnistusta mp:llä. Se eroaa koulustakin tutusta suunnistuksesta siinä, että tärkeintä on pysyä reitillä eikä rastien lukumäärää tiedetä etukäteen. Jos karttaan piirretty reitti näyttää kiertävän koirankopin vasemmalta, niin vasemmalta se koppi on sitten kierrettävä. Kartanluku vaatii tark-

kuutta ja maaston jatkuvaa seuraamista. Ja reitin varrelta poimittavat numerotaulut on tietysti sijoitettu niin ovelasta, että vain tosi tarkasti karttaa lukeva löytää ne kaikki. Nopeudellakin on merkitystä, kullekin jaksolle on määritelty ihanneaika, josta poikkeamisesta (= myöhästymisestä) sakotetaan pistelaskussa. Aloitteijan on kuitenkin syytä unohtaa kello, ja keskittyä mahdollisimman tarkkaan ajoon.

Ensimmäisen kerran pelko siitä, etten ymmärtäisi kartasta

Meniköhän se reitti täältä vai.

Kilpakumppaneiden seuraamien ei ole helppoa, ne kun menee eri suuntiin!

mukaan), pienestä iltapalasta ja kuumasta saunasta. Poikkeuksen moneen muuhun kokoontumisajoon, riittää MPS:ssä unensaantiin yksi saunaolut. Tärkeää on olla terävänä sunnuntain kisassa!

Reitin voi loistavasti ajaa läpi pyörällä kuin pyörällä. Vaikka iso osa pyöristä onkin enempi endurohenkisiä, niin ainakin CBR600 on osoittanut täysin maastokelpoiseksi. Soraa ei tosin sovi pelätä, mutta vauhtikaan ei kummoinen ole.

mitään ja eksyisin alle viiden minuutin osoittautui turhaksi. Ensikertalaisille järjestettiin tehokas kahden minuutin koulutus ennen kisaa. Ja illalla läpikäytiin unohtuneita maastomerkkejä (sähkölinja, kuusiaita, pelto, lämmin/kylmä rakennus...). Seuraavana vuonna olikin tavoitteena muukin kuin reitin läpiajaminen ilman suurempia eksymisiä!

Syksyinen MPS-viikonloppu on perinteisesti sisältänyt kaksi kisaa, lauantai-iltapäivällä ja sunnuntaiaamuna. Järjestäjä on huolehtinut yöpymisestä (makuupussit

**Lisätietoja ja valokuvia
MPS:stä saa kerhon kotisivuilta
(<http://www.mp69.org>)
löytyvästä linkistä.**

Kevättä ja ajokautta odotellessa...

Joko meillä?

Kädet puuttuu, mitä sitten?

Hikeä ja onnea.

Yhdessäoloa ja neuvoja.

Kyllä mä sen selvitän...

Sää etukäteen, kiitos?

Mennyt syksy taisi olla sellainen, että melkein jokainen motoristi laittoi pyöränsä talviteiloille liian aikaisin. Hyviä ajokelejä riitti pitkälle, liki jouluuun. Hyviä - ainakin sellaisen mielestä, joka vertaa niitä Suomen kesiiin.

Kukahen auttaisi meitä ja kehittäisi luotettavan pitkän aikavälin sääennustuksen. Parikin viikkoa eteenpäin riittäisi, kuukausi olisi jo hienoa. Moimesta lahtuisivat motoristien lisäksi varmaan monet matkailijat ja sitä myöden myös matkailuala, joten maksajakin voisi löytyä. Maanviljelijöillekin voisi olla paljon iloa moimesta, mutta pystyykö näin EU-aikana tukiaisilla moista rahoittamaan, on toinen juttu.

Ainoa häviöjä talouspuolelta lienee vakuutustoiminta, koska sään varalta annettavia vakuutuksia ei enää niin kaivattaisi. Tuskin ne kuitenkaan ovat mikään isompi tulonlähde täällä Suomessa. Kaikki vähänkään pidempään paikalla olleet voivat kertoa täkäläisestä säästä olennaisimman. Ei siinä montaa sanaa tarvitsen käyttää.

Vai haluanko sittenkään tietää

Voisi tietysti toisaalta olla hiukan tylsää jos etukätein tietää liikaa. Tietämättömyyteen kun ei ole oikein takaisin palaamista. Pystyn hyvin laittamaan loton kymmenen kierroksen ajaksi, ja unohtamaan sen sitten. Ehkä siksi, että voitot menevät suoraan tilille. Tai siis menisivät, jos niitä tulisi.

Epäinhimillisiä henkisiä ponnistuksia kuitenkin vaatisi olla kurkkimatta lomasäättä etu-

käteen. Jos vaikka siihen ehkä omasta puolesta pystyisikin, voisi huonon sään sattuessa silti tulla kohdelluksi hölmönä. Sitähän ei kukaan tahdo, joten pakko olisi tuvautua ennustukseen.

Ittensä kiduttaminen

Moottoripyörällä ajaminen on myös haaste. Lähtiessäni voin päättää, että nyt kierrän Näsijärven, vaikka sataisi koko matkan. Vähän sama juttu kuin itse aikatalutettu kuntoilu: lähteminen on vaikeinta, kun on päässyt vauhtiin, on jo ihan kivaa, ja osa palkinnosta on perille pääseminen, itsensä voittamiseen tunte.

Joku ajaa vain kauniilla ilmalla. Joillekin voi riittää se, että omistaa pyörän, ajaa sillä muutama hassun kilometrin kaudessa. Mikäs siinä, moottoripyöräily on monipuolinen harrastus: jotkut korjaavat, jotkut kiillottavat. Toiset omistavat, toiset näyttävät. On sellaisiakin, jotka ajavat ihan vain siksi että sekin on kivaa. Kuka minä olen sanomaan, mikä on oikein, kuka on oikea motoristi?

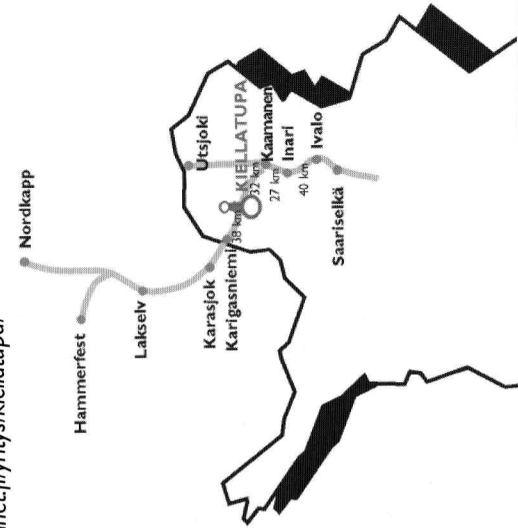
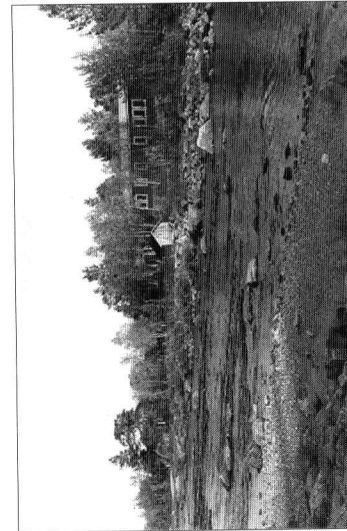
Eräs itsesuojeluvaistoaan kehuva tuttavani hoitaa pyöräkuumeen pois räppämällä keran keväällä teiniäikaisella piikkipyörällään lenkin ympäristön maaseudun pikkuteillä. Se kuulemma pelottaa sopivasti ja taltuttaa vauhdin hurman ajoissa. Itse kyllä epäilen että tuttu on saitur. Eikä pelkästään rahan kanssa kitastelija, vaan myös tunteiden ja uskalluksen säästäjä.

Risto Kaivola

TERVETULO A KIELLATUVALLE!

Kiellatuvan mukavista retkeilymajatiloista majoitustiloista löytyy yösiä 2 ja 4 hengen huoneista jopa 70 henkilölle. Viihtyvyyden takaavat alueella sijaitsevat B-oikeuksin varustettu ravintola sekä Kiellatun rannalla oleva sauna.

Tiedustelut ja varaukset:
Maisu ja Matti Monthan
Kiellatupa, 99910 Kaamanen
Puh./faksi (016) 676 921, 040 738 6825
<http://personal.inet.fi/rytys/kiellatupa/>

MOTORISTI-
TARJOUS
MAJOITUKSESTA - 10%

RETKEILYKESKUS
Kiellatupa
KAAMANEN

Aloitteleva motoristi, ajamaan opettelu

Pyörä ja varusteet oli hankittu, minulla oli moottoripyörän ajamiseen oikeuttava ajokortti ja hekuma hiukkasen päässä humisi. Hienoa, mutta itsekin ymmärsin ettei dilettantin ilman initiaatio-

riittä ole syytä lähteä grillin kulmille kurvailemaan. Koulutukseni orjuuttamana aloitin perehtymisen aiheeseen ensin teoreettisesti kirjojen kautta. Kirjoja löytyi näppärästi internetistä (<http://www.whitehorsepress.com/> ja <http://www.motocom.com/>). Hyväksi ajotekniikan kirjaksi osoittautui The Motorcycle Safety Foundation, "Guide to Motorcycling Excellence", Whitehorse Press, 1995 ja Hondan omasta huoltomanuaalista selvisi pyörän tekniikka. Teoriaopintojen jälkeen lähdettiin parkkipaikalle harjoittelemaan. Ensimmäinen ongelma oli ajovarusteiden pukeminen päälle. Huhtikuun alun kylmille säille piti varustautua ja remeleihin pujotautuminen oli hankalaa. Tuntui kuin pikkulapsesta jolle puetaan päälle kamoja, ei lainkaan ronskilta prätkätouhulta. Hävetti vietävästi kun ei meinanut edes kypärää saada päähän ja kauluri tuntui kuolalaplulta, ikkuna itsetunnon rakennuspalikoiden maailmaan avautui edessäni.

"... KUN HAUIS HIHASSA PULLISTUU,
NIIN KAMPIAKSELI HURJISTUU,
JA NEIDON NÄNNIT MUN
SELKÄÄNI VASTEN PURISTUU ..."
MIKA SUNDQVIST, 1987

Parkkipaikalle pääsin pyörän kyydissä. Järkyttävää, kurvissa tuntui että pyörä kaatuu, kuinka tästä lainkaan voi oppia pitämään? Liikkeellelähtö, pysähtyminen, pujottelu, ympyrän ajo myötä- ja vastapäivään, hidasaajo, jarrutukset ja vastaohjaus. Fysiikan lakien omakohtaista kokemista parhaimmillaan. Kytkimen, jarrun ja kaasun samanlainen hallitseminen tuntui hankalalta. Kone sammui jos ei antanut riittävästi kaasua ja toisaalta tuli helposti huudatettua konetta liikaa. Hitaasti ajaessa tasapainon hallinta jyrkissä käänöksissä tuntui aluksi hankalalta. Parkkipaikalle pienistä hiekkapusseista tehty harjoittelurata virallista käsittelyrataa matkien oli hyvä idea. Pikku hiljaa kokemus karttui ja pyörä rupesi pysymään pystyssä myös hitaita käänöksiä ajettaessa. Muutama huhtikuinen viikonlopun päivä parkkipaikalla ohjattua harjoittelua ja sitten baanalle. Kilometrin matka harjoittelupaikalta kotiin, yhtä kaaosta, vaihteiden järjestys unohtui, kytkinkäsi puutui, visiiri huurtui, hiki valui selkäranka pitkin eikä muuta liikennettä pystynyt havaitsemaan lainkaan. Miss Fortuna oli minulle suopea ja selvisin hen-

gissä. Uskon nyt täysin että ensimmäiset 100 ajokilometriä ovat moottoripyöräilijälle ne kohtalokkaimmat. Jalat olivat turrana kun pyörän päältä maahan pääsi. Masentavaa, tulikohan tehtyä virheinvestointi.

Seuraavana päivänä mieli kaiken unohtaneena paloi opettelemaan, ikävät asiat unohtuvat käsittämättömän nopeasti. Pieni lisäharjoittelu parkkipaikalla, nyt jarrutusharjoittelussa sain taitamattomuuttani takapyörän ilmaan, jösses, näytti varmaan hienolta. Sitten taas liikenteeseen. 30 km Espoo-Kirkkonummi-Espoo -lenkin jälkeen mieli oli epävarma, moni tilanne tuli täydellisenä yllätyksenä ja 100 km/h nopeus tuntui Länsiväylän moottoritiellä pelottavalta. Tuuli reuhoi pyörää ja motoristia pontevasti ja aiheutti infernaalisen melun. Kaarteissa meno oli epävarmaa, koko ajan pelkäsi että tien reunassa oleva hiekka vie kaarteessa etupyörän alta. Ja minkä ajolinjan mukaan pitäisi ajaa? Miten kukaan voi nauttia tästä?

Illalla turvallisesti vällyjen välissä luettiin ajotekniikkakirjaa josta opittiin ns. late apex -ajolinja. Edellisen päivän masennuksesta huolimatta seuraavana päivänä innoissaan taas kokeiltiin oppeja käytännössä Espoo-Nurmijärvi-Espoo lenkillä. Motoristinaiseni ajoi edellä ja minä perässä seuraten tarkasti ajolinjoja. Aluksi pyörän voimakas kallistaminen pelotti, pyörähän kaatuu, mutta pikku hiljaa oppi luottamaan siihen että pyörä todellakin pysyy pystyssä. Mietin oliko luottamuksen lisääntymi-

Naama hymyssä sillä pyörä pysyy jo pystyssä ja kone käy.

nen valheellista, tuskin ajotaitoni on näin pienessä ajassa yhtään kohentunut.

Ensimmäinen pyöräretki oli pääsiäisenä Fagervikin hienoihin kulttuurimaisemiin mutkaista kuninkaantietä pitkin. Vastataan tuli motoristeja ja heitä piti tervehtiä. Käsi reippaasti ylös jolloin tuuli riuhtaisi käden taakse, huokaus, vielä on paljon oppimista. Vastaohjausta harjoiteltiin kaivonkansien väistämällä, mutta tätä oli vaikea saada selkäyttimeen. Aina tuli käännettyä väärälle puolelle. Retkellä oli kyllä hienojakin hetkiä, sivulta paistava aurinko heitti varjon pyörästä ja motoristista tien viereen, varjossa pyörän vanteen puolat pyörivät vinhasti ja motoristi tuntui sulautuvan kiinteästi pyörään, upeata, kone ja ihminen sulassa sovussa!

Ensimmäinen pidempi retki oli vapunviettoon Kangasalalle. Pakkasin pyörää ensimmäisen kerran, kassin kiinnittäminen

remmeillä oli paljon työläämpää kuin luulinkaan. Pidemmän matkan aikana tärinä löysti huonosti kiinnitettyt pakaasit ja ne roikkuivat rumasti ja niitä piti useaan otteeseen korjata. Motoristin on ilmeisesti oltava myös pakkaustekniikan ammattilainen. Reissulla huomasin lisäksi että moottorin käynnistäminen silloin kun se ei ole vielä kylmennyt mutta ei ole enää aivan lämmin tuntui vaativan syvempää näkemystä ryyppyhanikan suhteen. Onko moottoripyörällä sielu, naisen sielu?

2000 ylivarovaisen kilometrin jälkeen oli aika lähteä Motoristi Survival -kursseille. Kurssi pidettiin toukokuussa kaatuneiden muistopäivänä. Tiesin kyllä että moottoripyöräily on vaarallisempaa kuin autoilu mutta suhtautuvatko motoristit näin banaalisti kuolemaan? Matka Tampereen poliisiopistolle Helsingistä kulki pienen patkan moottoritietä, yök. Tosin ihmetyksekseni huomasin että se ei enää tuntunut niin pahalta, ehkäpä sitä oli totunut tuulen riepotteluun ja oli niin innoissaan että pääsee oppiin. Illalla saapuessani kurssipaikalle ensimmäiseksi huomio kiinnittyi parkkipaikalla oleviin pyöriin. Toinen toistaan upeampia ja suurikokoisempia instrumentteja, minun 600 kuutioinen josta olin sentään ollut pienesti ylpeäkin tuntui nyt sääliittävästi pieneltä ja halvalta. No, pohjalta se pienikin ponnistaa ajattelin ja pysäköin häpeissäni pyöräni hiukan syrjemmälle. Henkiselle kasvulle on aina annettava tilaa.

Kurssi oli kaksipäiväinen, ensimmäisenä päivänä harjoiteltiin hidassajoa ja jarruttamista pienistä nopeuksista. Vaikeinta oli katseen pitäminen koko jarrutuksen ajan kohdistettuna riittävän etäälle, sillä se helpottaa tasapainon hallintaa. Hyvä vihje jota en ollut tullut ajatelleeksi lainkaan, mutta hankalampi hallita käytännös-

sä, helposti katse tippuu maahan jarrutettaessa. Toisena päivänä harjoiteltiin jarruttamista suuremmista nopeuksista. Ensimmäisessä harjoituksessa törväsin etujarrun reilusti pohjaan, sillä seurauksella että takapää nousi näyttävästi ilmaan. Olin pienesti tyytyväinen suoritukseeni, olinhan pysynyt pystyssä, mutta kouluttajat eivät asiasta innostuneet, hävetti. Seuraavaksi harjoiteltiin ajolinjoja pidemmällä ajolenkillä. Tämä oli hyvä harjoitus sillä ajolinjat olivat minua jatkuvasti askarruttaneet. Lopuksi harjoiteltiin väistöä vastaohjauksella. Sekin oli minulle erittäin hyvä harjoitus sillä vastaohjaus oli vielä tuottanut pulmia. Kaiken kaikkiaan varsin hyvä kaksipäiväinen kurssi jossa pääsi käytännössä kokeilemaan kirjoista opittuja keinoja ja saamaan asiantuntevaa palautetta.

Kurssin jälkeen alkoi fanaattinen käytännön harjoittelu. Pääkaupunkiseudun pikkutiet tulivat tutuiksi. Olin turhautunut kun mutkaisella pikkutiellä neulanopeus jökötti 80:n kohdalla ja autot menivät ohi. Hankin taas lisää teoksia, Gary Jaehne, "Sportbiking: The Real World", Brentwood Christian Press, 1998, osoittautui varsin näppäräksi pikkukirjaksi. Jaehnekin korostaa Late apex-tekniikkaa joten pikkuhiljaa aloin uskomaan että pyörä pitää päästää pitkälle mutkaan. Lisäksi Jaehne varoitti puristamasta rystyset valkoisina stongaa. Tämä olikin hyvä vihje, nyt ajaminen tuntui paljon leppoisammalta, vauhti kasvoi ja helpommin uskalsi päästää pyörää pidemmälle mutkaan.

Ensimmäinen pidempi moottoripyöräreissu yksin oli Jyväskylään uutta työpaikkaa katsastamaan ja paluumatkalla poikkeaminen Lahteen kaveria moikkaamaan. Nyt aloin jo pienesti ymmärtämään moottoripyöräilyn elementtejä. Vapauden

tunnetta, voi mennä minne huvittaa. Yhteisöön kuulumisen tunnetta, pikkulapset ja teinitytöt vilkuttavat tienvarsilla, ja taukopaikoilla monet tulevat jutustelemaan ja kyselemään pyörästä. Matkalla tuli Heinolassa rankkasadekuuro joka vei näkyvyyden. Toivakan kohdalla satoi rakeita jotka tuntuivat ikävän pistäviltä kun osuivat käsivarsiin, mutta nekään eivät voineet lannistaa aloittelevan motoristin lapsenomaisen innokkaita fiiliksiä.

Eipä aikaakaan kun 6000 km haparoiavaa ajokokemusta tuli täyteen ja juhannuksena alkoi Juupajoki-Norja-Kontioralli -reissu. Laivan saapuessa sunnuntaina Tukholmaan alkoi sadekuuro jota kesti ensimmäiseen etappiin Etelä-Norjan Skieniin saakka. Ajovarusteet pitivät kuitenkin hienosti vettä joten fiilikset eivät päässeet pahasti laskemaan, oltiinhan sentään ensimmäisellä ulkomaanreissulla moottoripyörällä. Säiden

haltija suosi matkalaisia ja reissupäivät olivat hienoja. Norjan upeat maisemat, hyvät ja mutkaiset tiet olivat mahtavia. Laskeutuminen vuonon pohjalle mutkittelevaa tietä pitkin ja pohjalta taas ylös yhtä mutkaista tietä aina lumirajalle asti, upeita fiiliksiä. Silloin tällöin lauttoja ja kiireettömän tuntuista Norjalaisia pikkukaupunkeja. Rakastin maailmaa, eikä maailmakaan minnuun nuivasti tuntunut suhtautuvan ja moottoripyöränaiseni hymyili! Näillä Norjan teillä pääsi hienosti harjoittelemaan ajamista. Klik, vaihde kaksi pykälää pienemmälle ja reipas tempaisu kaasukahvasta, koneen vuorosana on mörr, ja vilauksessa kolmen auton letkan ohi. Upea euforinen fiilis, tämä on vahvaa toccataa. Matka Skienistä jatkui mutkitellen aina Tromssaan asti, ja sieltä sitten käsivarren kautta Suomen puolelle. Kohteena Kontiorallin kontrolli Sodankylässä.

Norjassa jäätikköä vahtaamassa.

Välittömästi Suomen puolelle tultaessa alkoi tien perusparannus. Pikkunyrkin kokoista kiveä oli tie väärällään. Olin ohitamassa vasemmalla kaistalla pitkää ajoneuvoyhdistelmää kun rekka yht'äkkiä väisti oikealla puolella olevaa kaivinkonetta. Minä jouduin väistämään vastaavasti rekkaa tien vasemmalle pientareelle jossa oli pehmeää hiekkaa, humps, ja etupyörä ryöstäytyi vinoon ja meikä lensi ketaroilleen alta 60 km/h vauhdista. Onneksi osasin vaistomaisesti hylätä pyörän jonka vasen kylki vaurioituikin pahasti mutta minulle ei kipeätä kättä lukuunottamatta sattunut kuinkaan. Ajovarusteet säilyivät ehjänä huolimatta kiihkeästä seurustelusta hiekan kanssa. Hiekkapölyn alta kömmittyäni olin tyytyväinen kun kaikki raajat tuntuivat olevan tallella mutta välittömästi harmittelin pyörän saamia vammoja. Ilmastointiteipillä ja rautalangalla pyörä saatiin kuitenkin kasaan ja matka jatkui. Kilpisjärven kylästä oli sähköt poikki eikä polttoainetta saanut lainkaan. Nyt oli mieli todella musta, sadatellin pyörän vaurioita, onnettomuus oli röyhkeällä tavalla rikkonut pyöräni - joka oli henkisesti osa minua - koskemattomuutta. Vasta illalla saunassa rauhoituin ja vaistosin tärkeimmän, että huomina on vielä minun, muovia ja peltiä saa aina kaupasta. Taas aukesi uusi ikkuna elämän fundamentteihin, todella opettavaista tämä moottoripyöräily.

Kontioon päästiin seuraavana päivänä. Kaikki oli uutta, ensin kontrolliin Sodankylään (mikä ihmeen kontrolli, mistä se nimi tulee?) ja sieltä sitten tapahtumapaikalle Kiilopäähän. Satoja pyöriä, teltoja ja ihmisiä ympäri metsiä, vakuuttavaa. Yhteisöön kuulumisen tunne. Diletantille oli opettavaista nähdä erilaisia pyöriä, suuria GoldWingejä, 70-luvun rivikuutoskoneita,

BMW-boksereita, Customoja, Harrikoita. Kyselin guruilta typeriä ajamisesta sekä pyöristä, ja opin paljon uutta. Kontiolta Kuusamon kautta kotio, hieno 6000 km reissu kolmessa viikossa.

Sitten kotona vakuutusyhtiön kanssa vehtaamista, tämä olikin aivan uutta. Hämmentykseksi palvelu vakuutusyhtiön konttorissa oli erittäin asiallista, ja vakuutusyhtiöni suostui mukisematta korvaamaan kaikki vaurioituneet osat. Jämsästä löytyi pätevän tuntuinen valtuutettu Honda-huolto jossa pyörä korjattiin ripeästi. Samalla asennettiin kaasuttimiin Dynojetin virityssarja, sillä CBR600F4 on tunnettu hengettömästä keskialueestaan. Piristyneen käytöksen huomasi jopa aloitteleekin motoristi. Nyt kun kaatumisen vauriot oli korjattu ja kaasutinmodifiointi tehty, niin taas kelpasi ajaa, pyörähän oli parempi kuin ennen. Kahvasta kun tempoo riuskasti niin olo on kuin jumalalla, valtavien voimien hallitsijalla. Kunnes tulee ensimmäinen jyrkkä mutka vastaan, ettei vaan tullut ajettua mutkaan liian lujaa, olo on kuin nöyrällä alamaisella. Moottoripyöräni avasi minulle ikkunan makustelemaan tuota graalin maljaa, vallan ja nöyryyden juoman makean karvasta makua.

Elokuun lopulla pääsin ajamaan pimeässä. Kuinka hienosti mittariston punertava väri loistaakaan pimeätä vasten ja pyörän pitkät ajovalot halkaisevat mystistä tummaa ilmaa edessä. Suunnaton luottamus siihen että tie todella jatkuu ajovalon keilan edessä ja sanaton onni siitä että näin todella tapahtuukin. Vastaantuleva motoristi vilkutti kerran vasenta vilkkuaan kohdatessamme ja kovasti ihmettelin mitä tuo oikein tarkoitti, onko edessä hirvi vaiko poliisi? Motoristinaiseni äidillisesti huomautti että tuo on moto-

ristin tapa tervehtiä pimeässä, oppimisprosessi jatkuu. Pimeässä vastaantulevaa rekan lastia ei näkynyt, mutta rekan jälkeen tuntui kuoritun mäntytukin tuoksu, se oli siis tukkirekka. Motoristi on todella lähempänä elämää kuin autoissa kulkevat metallihäkkeihin teljetyt sielut.

Lokakuun puolivälissä päätin lopettaa ajokauden kun ilmat kylmenivät ja työkiireet rupesivat painamaan. Öljyjen vaih-

to, polttoainetankin ja kaasuttimien uimurikammioiden tyhjennys, akun irrottaminen, pyörän pesu ja vahaus. 23 000 ajokilometrin jälkeen pyörä jäi talvisäilytykseen. Lupasin pyörälleni että en ole sitä hylännyt vaan ensi pääsiäisenä tulen sen käynnistämään ja ohjastamaan kohti uusia seikkailuja. Hieno tie tämä vähemmän kuljettu, motoristin tie, todella!

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
- tarvikkeet, varaosat
- ajovarusteet
- vaihtopyörät
- purkuosat moottoripyöriin
- katteet, moottorit, sähkölaitteet, mittaristot...

Meiltä myös All Right-tuotteet!

moto osat

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (03) 2557 444

SHOEI • NOLAN • MICHELIN • RUKKA • PENNZOIL

Parhaat Uudenvuodentoivotukset kaikille Suomen motoristeille

10.10.2000 täytti 90 vuotta Agnessa Männi. Agnessa osallistui ainoana naismotoristina Eestin joukkueessa 1936 järjestettyyn I FIM Ralliin. Eesti oli 1936 I FIM Rallin voittajamaa, joukkueessa ajoi 14 motoristia.

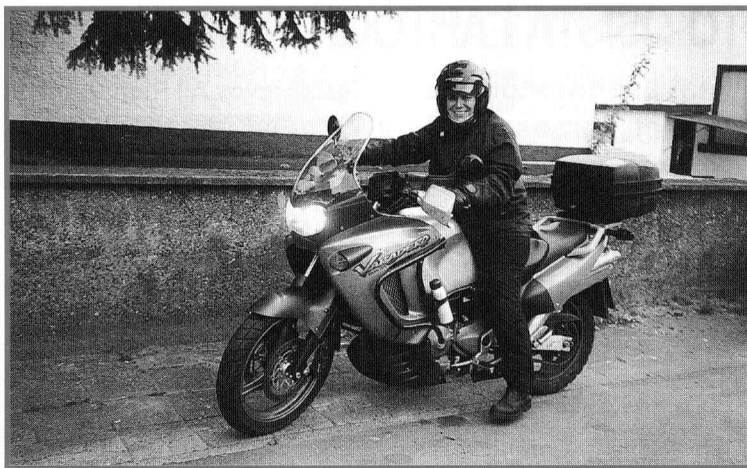
Eestille on annettu vuonna 2001 FIM Moto-camp järjestämisoikeus, järjestetään myös 10. Jögevatreff.

I FIM Ralliin 1936 Berliini osallistui naismotoristi Eestistä. Agnessa Männi 90-vuotisjuhlissa.

REISSUSSA TAVATTU:

Saksalainen Elke suosikkipyöränsä Varaderon sarvissa.
Huomaa madallettu satula ja hyvin ylettyy jalka maahan.

ULTHIMATHULE II

Kokoontumisajon nimi:	ULTHIMATHULE II
Järjestävä kerho:	MC HUURRE
Paikka:	Shell Kilpisjärve 14.04.2001 klo 20.00 (jos piha on aurattu) muussa tapauksessa 4-tien piennar, huoltoaseman kohta kuitenni.
Osallistumismaksu:	Jokhaiselle jat'han kymppi kät'hen 10,-

ALUSTAVA KOKOONTUMISAJON OHJELMA PITÄÄ SISÄLLÄÄN MM.

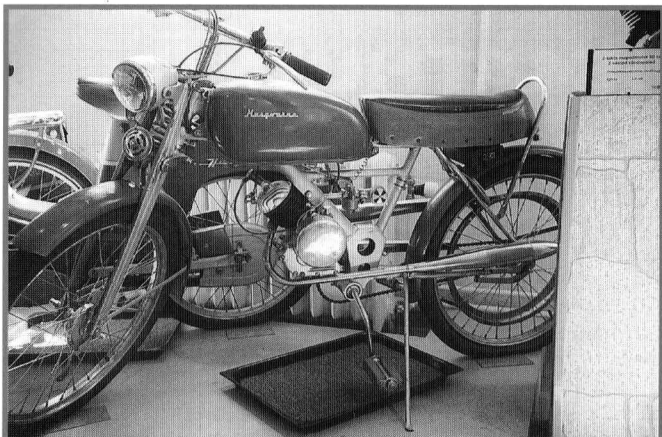
- Käsien (tai kuljettajan) sulatus sekä kypärän riisuminen (ellei kestä kovin...)
- Lämpötilan mittausta pakastemittarista ja arvauskisan voittajakuljettajan palkitseminen jääraapalla/raappahousuilla tms.
- Osallistumistarran liimausta (sää- ja tuulivaraus)
- Puheista (muistellen mm A'ndreen ja Strindbergin lentoa pohjoisnavalle Kotka-ilmapallolla vuonna 1897)
- Moottorikelkkojen tunnistamiskisa tai hankikantojuoksu
- Jarruta phisimmälle- kisa ja Miss Eskimo- kisa? Jovain
- Vedenkheitto- kilpailu (tai sitte vain tulensytytys kilpailu, sääolosuhteista jälleen riippuen)
- Vastathuuleen noja- kilpailu
- Jäähdytysnesteen pakkauskestävyyden mittausta
- Matkalla jonnekin kadonneiden motoristien muistohetki (hiljennymme hetkiseksi) eli pyörät sammutetaan pl. ne joiden akku ei pysty saattamaan moottoria uudellen käyntiin öljyn tai akun jäätämisen tms hyväksytyyn syy perusteella.

Musiikista vastaa: Duo SIRMAMP & OULAKEIO (joik'hua)
Palvelut: Etelässä Muonion Esso ja R-kioski
Puhelin: Rajabaari Karesuvando

- Muuta:
- Kaikille osallistujille maksethan järjestäjien puolesta 10,- mk käteen jolla jokainen ostaa sääskipyyhkeen (visiirinpuhdistusliinan jotta näkhee ajaa majoitukseen alas Skibotteniin.
  - Jokhainen varaa lisäksi omat kinthaat, akkukaapelit sekä kaasut
  - M+S renkaat suositeltavia sekä hakkujen ja kairojen teroituspalvelu Muoniossa
  - Kaik'hi lantthalaisetkin suavat tulla mukhan

Yhteyshenkilö: Pekka Kukkonen: t 014-181 5325 tai k 0400-361 714

Mopon esiaste.

Husqvarnan tehdasmuseo

Kun nyt alat jo suunnitella ensi kesän lomamatkaa Keski-Eurooppaan, kiroilet tietysti mielessäsi tylsää Ruotsin läpiajoa. Tässäpä yksi kohde jossa voi lepuuttaa kroppaansa pitkien suorien välillä ja viihdyä muutoinkin moottoripyöriäiheisesti.

Vättern-järven eteläpäässä on Jönköping jonka vieressä sijaitsee pieni Husqvarnan kaupunki.

Kaupungin suurin työnantaja on Electrolux konserniin kuuluva Husqvarnan tehdas, jossa nykyisin tehdään lähinnä puutarhakoneita, moottorisahoja ja niihin liittyviä laitteita. Tehtaan yhteydessä on myös museo jossa on esillä koko sen 380-vuotinen historia ja tuotteet alkaen miekoista, melkoinen litania erilaisia tuliaseita, päätyen mikroaaltouuneihin. Lisäksi yksi osasto esittelee tehtaan vanhoja työstökoneita ja valmistusmenetelmiä.

Meitä motoristeja kiinnostaa tietysti

Heikki Mikkolan 1976 ja Håkan Carlqvistin 1979 MM-pyörät.

Hieno sivuvaunullinen maaratapyörä.

eniten moottoripyöräosasto. Siellä on esillä monenlaisia prototyyppisiä koko tehtaan historiasta, vanhoja pyöriä ja voittoa crossin MM-pyöriä aina siihen saakka kun pyörät vielä tehtiin Ruotsissa, nimi ja tuotantohan myytiin Gagivalle 1987.

Husqvarnan kaupungin kaakkoispuolella kohoaa aikamoiset kukkulat joiden rinteillä on lähimmät serpentiinimutkat jotka tiedän, niissä voit jo vähän lämmitellä jalkatappeja kuluttamalla kun odotat Alppeja.

eniten moottoripyöräosasto. Siellä on esillä monenlaisia prototyyppisiä koko tehtaan historiasta, vanhoja pyöriä ja voittoa crossin MM-pyöriä aina siihen saakka kun pyörät vielä tehtiin Ruotsissa, nimi ja tuotantohan myytiin Gagivalle 1987.

Lisätietoa saat web osoitteesta www.husqvarna.se/history/muset001.htm.

Raine Honkanen

OSTETAAN OSIA

Varaosiksi Honda CM 400 -81-83

E-Mail: gold.wing@telia.com <<mailto:gold.wing@telia.com>>

Puh: +46 586 42273

Mielenkiintoista luettavaa

Kaksi rohkeata motoristia toteutti keväällä 1950 moottoripyörämatkan Euroopan läpi Pohjois-Afrikkaan ja takaisin. Lähtö tapahtui 21.5 ja 9000 kilometrin jälkeen paluu takaisin kotiin Suomeen ajoittui 1.8.

Parkanolainen Jorma Riutta viimeisteli mahtavan lukuelämyksen 50 vuotta myöhemmin ja kertoo elävästi ja hauskasti seikkailuistaan ystävänsä Olli Blomqvistin kanssa. Moottoripyörä Jawalla läpi tuhotun Euroopan Pohjois-Afrikkaan-kirja on historian havinaa ja selviytymistä 350-kuutioisella kaksitahtisella tsekkiläisellä motskarilla reitillä: Suomi, Ruotsi, Tanska, Saksa, Hollanti, Belgia, Ranska, Espanja, Pohjois-Afrikka, Italia, Sveitsi, Saksa, Tanska, Ruotsi ja Suomi.

128-sivuinen teos on huumorilla kirjoitettu ja pistää mietityttämään olosuhteiden ankaruutta ja ajovarusteiden eroa tämänpäivän huipputuotteisiin. Jorma

Riutan omakustanne on sujuvaa kerontaa ja on saatavissa edulliseen hintaan Parkanosta. Tiedustelut Lasse Mäntynen 050- 5482333

Saatuani tosi motoristeista kertovan kirjan luettavakseni en meinannut millään maltaa mennä nukkumaan ja niin siinä kävi, että ahmin kirjan muutaman illan aikana.

Arto Grönroos

Hyvä selitys

Mies osti uuden moottoripyörän. Hän lähti kokeilemaan sitä moottoritiellä ja ajoi 140 km/h. Yhtiäkkiä hän näki poliisiauton vilkuttavan pysäytysvaloa perässään. Mies päätti, ettei poliisiauto saa häntä kiinni ja kiihdytti 220 km/h:iin. Poliisiauto ajoi edelleen perässä, jolloin mies pysähtyi. Poliisi pyysi ajokorttia, katsoi sitä ja sanoi: "Tänään on perjantai, 13. päivä, työvuoro on lähes lopussa, olen ollut jo pankkiröyöstöjutussa tänään enkä jaksaisi kirjoittaa enää yhtään paperia. Jos pystytte perustelevaan tarpeeksi hyvin, miksi ajoitte karkuun, saatte pelkän huomautuksen". Mies kertoi seuraavan. "Vaimoni jätti minut maanantaina ja kertoi muuttavansa poliisin kanssa yhteen asumaan. Luulin, että haluatte palauttaa hänet".

69 SHOP

Poolopaita	140,-
College	110,-
T-paita	60,-
K-18 -paita	60,-
Lippis	60,-
Rukakuksa	95,-
Snapsikuksa	50,-
Motoristi-kansio	30,-
Kangasmerkki	20,-
Iso tarra	5,-
Pieni tarra	3,-
Linssitarra	10,-
Postikortti	5,-
Vuosilaatta (Kontio- ja Talviralli)	15,-
Peruslaatta (Kontio- ja Talviralli)	50,-
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110,-
Monitoimityökalu	100,-
Solmioneula	55,-
Rintaneula	35,-
Avainkaulanauha	35,-
Eurolaskin	40,-
Laminoitu maantiekartta	60,-
3m silikonspray	35,-
3m yleisvoiteluspray	35,-

Soita ja tilaa!

69 SHOP

Asko Vesinen

Kivalterintie 22 A 12, 00640 HELSINKI

p. 09 757 1621, työ 09 752 712, matkap. 050-553 5786

email: asko.vesinen@oulunkylankuntoutussairaala.fi